Dosar nr. 4r-3928/25 Judecătoria Hîncești, sediul Central
PIGD nr. 4-25055355-02-4r-09102025 Judecător: Angheluță Mihaela

D E C I Z I E

14 mai 2026 mun. Chișinău
Colegiul penal al Curții de Apel Centru
Având în componența sa:
Președintele ședinței, judecătorul Bulhac Ion
Judecători Pîslariuc Vitalie și Mămăligă Natalia

examinând în ordine de recurs, *fără participarea părților*, recursul declarat de Bodrug Ion împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 24 septembrie 2025, prin care s-a respins ca fiind neîntemeiată contestația depusă de Bodrug Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.353543 din 10.04.2025, emis în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, și s-a menținut fără modificări procesul - verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.353543 din 10.04.2025.

Procedura de înștiințare a părților a fost respectată.

Verificând legalitatea hotărârii atacate, pe baza materialelor din dosar, în contextul motivelor invocate de recurent, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

A C O N S T A T A T:

Soluția și argumentele instanței de fond.

La 10.04.2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Hîncești, Gonța Ion, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.353543 în privința lui Bodrug Ion, în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că, în perioada anului 2024, a primit și acceptat mijloace financiare prin intermediul aplicației „PSB” cu scop de a-și exercita dreptul la vot în favoarea unui candidat sau de a nu-și exercita dreptul la vot la alegerile prezidențiale și a referendumului constituțional care a avut loc în perioada anului 2024.

Prin decizia agentului constatator emisă pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 353543, în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, lui Bodrug Ion i s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

Nefiind de acord cu procesul verbal enunțat și decizia de sancționare emisă de agentul constatator pe procesul-verbal cu privire la contravenție, la 17.04.2025, Bodrug Ion a depus contestație, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 24 septembrie 2025 s-a respins ca fiind neîntemeiată contestația depusă de Bodrug Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 353543 din 10.04.2025, emis în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, și s-a menținut fără modificări procesul - verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.353543 din 10.04.2025, emis în temeiul art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Solicitările recurentului:

Nefiind de acord cu hotărârea instanţei de fond, Bodrug Ion a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea hotărârii Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 24 septembrie 2025 şi emiterea unei noi hotărâri, prin care contestația să fie admisă integral.

În motivarea recursului s-a indicat că, agentul constatator a interpretat și încadrat eronat acțiunile imputate, iar procesul-verbal nu descrie în mod clar și complet fapta contravențională reținută în sarcina sa.

Susține că nu a pretins, acceptat sau primit bunuri ori mijloace bănești în scopul exercitării sau neexercitării unor drepturi electorale și că vinovăția sa nu a fost demonstrată prin probe pertinente și concludente.

Opinează că agentul constatator nu a acumulat probe suficiente și verosimile care să demonstreze, dincolo de orice dubiu rezonabil, existența faptei și vinovăția sa. Consideră că, simpla menționare a numelui său într-o listă de persoane și existența unor informații referitoare la utilizarea aplicației „PSB” nu constituie probe suficiente pentru a demonstra acceptarea sau primirea unor mijloace bănești în scop de corupere electorală.

Subliniază că înscrisurile anexate la procesul-verbal nu permit verificarea obiectivă a faptelor imputate, iar raportul de analiză informațional-criminală utilizat de agentul constatator nu îl identifică în mod direct și nu poate fi considerat probă admisibilă în cauza contravențională.

Consideră că, agentul constatator nu a prezentat dovezi privind existența unor transferuri bănești, a unor operațiuni financiare concrete, a unor mesaje relevante ori a altor elemente care să confirme acceptarea, primirea sau utilizarea unor mijloace bănești în scopul influențării exercitării dreptului de vot. În lipsa unor asemenea probe, nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției prevăzute de art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional.

Procedura de citare a părților.

Conform art.471 alin. (1)-(2) din Codul contravențional, recursul se judecă de un complet din 3 judecători, fără prezența părților. Instanța de recurs fixează data examinării recursului și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului de depunere a referinței.

Colegiul penal, ținând cont de faptul că, speța deferită justiției nu reprezintă o cauză de un interes deosebit pentru jurisprudență care ar impune prezența părților nemijlocit în ședință de judecată, prin prisma dispoziției generale din art. 471 alin.(1) din Codul contravențional, a procedat la examinarea cauzei contravenționale fără prezența părților, dar cu acordarea dreptului participanților la proces de a depune referințe.

Aprecierea instanței de recurs.

Verificând legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanţă în raport cu argumentele recursului declarat, Colegiul penal ajunge la concluzia că recursul declarat de Bodrug Ion este unul nefondat, hotărârea Judecătoriei Hînceşti, sediul Central din 24 septembrie 2025 urmând a fi menţinută fără modificări, din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c) Cod contravențional, după examinarea recursului, instanța de recurs respinge recursul și menține hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

Conform art.458 alin.(1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Aderent, art. 462 alin. (1) Cod contravențional, stabilește că hotărârea judecătorească va fi legală, întemeiată și motivată.

Instanța de recurs relevă că, domeniul contravențional a fost asimilat „acuzațiilor în materie penală”, în înțelesul european autonom al art.6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Analizând situația de fapt a cauzelor Ziliberberg contra Moldovei, hotărâre din 01.02.2005, §35 și Anghel contra României, hotărâre din 04.10.2007, §52, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a notat că în aceste spețe predomină elementele care sugerează că a fost vorba de acuzații penale. Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice materiei penale, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de art.6 §2 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999). În cazul în care instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza *Hiro Balani vs. Spania*, *1994*).

Conform prevederilor art.8 alin.(2) Cod contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

În temeiul prevederilor art. 10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Normele consacrate la alin.(2)- (3) ale art. 374 Cod contravențional stabilesc că procesul contravențional este activitatea desfășurată de autoritatea competentă, cu participarea părților și a altor persoane titulare de drepturi și de obligații, având ca scop constatarea contravenției, examinarea și soluționarea cauzei contravenționale, constatarea cauzelor și condițiilor care au contribuit la săvârșirea contravenției. Procesul contravențional începe de drept din momentul sesizării sau al autosesizării agentului constatator privind săvârșirea contravenției. Procesul contravențional se desfășoară pe principii generale de drept contravențional, în temeiul Constituției, al prezentului cod, al Codului de procedură penală în cazurile expres prevăzute de prezentul cod, precum și al normelor dreptului internațional și ale tratatelor internaționale cu privire la drepturile și libertățile fundamentale ale omului la care Republica Moldova este parte.

Conform art. 375 alin. (1), (2) și (3) Cod contravențional, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod. Nimeni nu este obligat să dovedească nevinovăția sa. Concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

În corespundere cu prevederile art.440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența

contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanță de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform prevederilor art.442 alin.(1) Cod contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui. Astfel, calificarea faptei constituie stabilirea caracterului acesteia, încadrarea în textul de lege care o prevede și o sancționează și determinarea în fapta comisă, a condițiilor cerute de norma de incriminare pentru existența acestei fapte.

În accepțiunea art. 425 Cod contravențional, probele sînt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei în calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delicte, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză. Aprecierea probelor se face de persoana competentă să soluționeze cauza contravențională, potrivit convingerii sale pe care și-a format-o cercetând toate probele administrate în raport cu circumstanțele constatate ale cauzei și călăuzindu-se de lege. Nici o probă nu are valoare prestabilită.

Colegiul penal prin prisma prevederilor ce guvernează spața dedusă judecății remarcă că, scopul legii contravenționale constă în apărarea drepturilor și libertăților legitime ale persoanei, apărarea proprietății, ordinii publice, a altor valori ocrotite de lege, în soluționarea cauzelor contravenționale, precum și în prevenirea săvârșirii de noi contravenții.

În fapt, din materialele cauzei Colegiul penal constată că, la 10.04.2025, agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliție Hîncești, Gonța Ion, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr.353543 în privința lui Bodrug Ion, în baza art. 47^1 alin. (1) Cod contravențional, pentru faptul că, în perioada anului 2024, a primit și acceptat mijloace financiare prin intermediul aplicației „PSB” cu scop de a-și exercita dreptul la vot în favoarea unui

candidat sau de a nu-și exercita dreptul la vot la alegerile prezidențiale și a referendumului constituțional care a avut loc în perioada anului 2024.

Prin decizia agentului constatator emisă pe marginea procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 353543, în baza art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, lui Bodrug Ion i s-a aplicat sancțiunea contravențională sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.

La 17.04.2025, Bodrug Ion a depus contestație în ordinea art.448 Cod contravențional, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei de sancționare.

Prin hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 24 septembrie 2025 s-a respins ca fiind neîntemeiată contestația depusă de Bodrug Ion împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 nr. 353543 din 10.04.2025, emis în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Examinând recursul declarat de către recurent în prezenta cauză, Colegiul penal consideră că, argumentele acestuia nu constituie temei de casare a hotărârii primei instanțe, or, un dezacord formal al soluției adoptate de către instanța de judecată, nu poate constitui temei de casare acesteia, mai mult, prima instanța destul de clar și cert a explicat recurentului aprecierea cu care instanța de recurs este absolut solidară.

În conformitate cu art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional, (în vigoare la data incriminării) constituie contravenţie și se sancţionează cu amendă de la 500 la 750 de unităţi convenţionale: pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracţiune.

Colegiul notează că obiectul juridic al contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional îl constituie relațiile sociale ce asigură desfășurarea liberă, corectă și democratică a procesului electoral, integritatea alegerilor și libertatea exprimării voinței alegătorului.

Latura obiectivă a contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional se poate realiza alternativ prin una dintre următoarele acțiuni: pretinderea, acceptarea sau primirea de către alegător a unor bunuri, servicii, privilegii ori avantaje sub orice formă, care nu i se cuvin. Pentru existența contravenției este necesar ca bunurile sau avantajele respective să fie necuvenite și să fie oferite ori acceptate în scopul influențării exercitării dreptului electoral. Totodată, pentru întrunirea laturii obiective este suficientă constatarea uneia dintre modalitățile alternative prevăzute de norma contravențională.

În sensul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional, pretinderea presupune formularea unei cereri, exprese sau implicite, prin care alegătorul solicită bunuri,

servicii, privilegii ori avantaje necuvenite. Inițiativa aparține întotdeauna alegătorului, iar manifestarea de voință poate fi exteriorizată prin cuvinte, gesturi, înscrisuri sau orice alt mijloc de comunicare, fiind suficient ca aceasta să fie inteligibilă pentru destinatar în raport cu circumstanțele concrete ale cauzei.

Prin acceptare se înțelege consimțirea alegătorului la oferirea, promisiunea ori remiterea unor bunuri, servicii, privilegii sau avantaje necuvenite. În această ipoteză, inițiativa aparține corupătorului, iar acceptarea poate fi atât expresă, cât și tacită, inclusiv prin conduita din care rezultă neîndoielnic acordul persoanei de a primi remunerația ilicită. Pentru existența contravenției este suficientă acceptarea ofertei, chiar dacă remunerația promisă nu a fost concret individualizată ori efectiv remisă.

Primirea constă în luarea în posesie, obținerea ori încasarea efectivă de către alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor necuvenite. În cazul acestei modalități, inițiativa aparține corupătorului, iar primirea presupune remiterea efectivă a avantajului ilicit. Acceptarea și primirea pot interveni concomitent, însă, în lipsa unei asemenea concomitențe, fapta urmează a fi analizată prin prisma modalității acceptării.

Raportând considerentele teoretice la circumstanțele cauzei, Colegiul penal menține poziție solidară cu concluziile instanței de fond, apreciind că vinovăția contravenientului Bodrug Ion a fost demonstrată dincolo de orice dubiu rezonabil prin ansamblul probelor administrate de agentul constatator, acestea fiind pertinente, concludente și suficiente pentru constatarea existenței contravenției imputate.

Astfel, contrar argumentelor invocate în recurs, pentru existența contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional nu este necesară dovedirea cumulativă a tuturor modalităților alternative ale laturii obiective, fiind suficientă constatarea uneia dintre acestea.

În speță, circumstanțele constatate și probele administrate sunt apreciate ca fiind suficiente pentru a reține existența unor acțiuni ce relevă consimțirea persoanei la obținerea unor avantaje necuvenite în context electoral, inclusiv prin furnizarea datelor necesare pentru instalarea aplicației utilizate în scopul recepționării transferurilor bănești.

Prin urmare, chiar în lipsa probării extragerii ori încasării efective a mijloacelor bănești, modalitatea alternativă a acceptării poate fi reținută în mod justificat, în măsura în care ansamblul probelor administrate relevă acordul persoanei de a beneficia de avantaje necuvenite în contextul exercitării drepturilor electorale.

Astfel, contrar susținerilor din recurs, pentru existența contravenției de corupere electorală pasivă nu este obligatorie dovedirea cumulativă a tuturor modalităților alternative ale laturii obiective, fiind suficientă constatarea uneia

singure dintre acestea, respectiv acceptarea, chiar și în lipsa demonstrării încasării efective a mijloacelor bănești. În acest sens, art. 47[1] alin. (1) Cod contravențional descrie o contravenție formală, consumată din momentul realizării acțiunii incriminate, independent de producerea unui rezultat material concret.

În acest context, potrivit pct. 310 din Decizia de inadmisibilitate privind excepțiile de neconstituționalitate a unor prevederi din articolul 47[1] Cod contravențional din 21.01.2025, Curtea indică că sintagma „exercitarea sau neexercitarea unor drepturi electorale", care nu ar prevedea un mecanism de verificare a modului în care persoana și-a exercitat votul, Curtea menționează că articolul 47[1] alin. (1) descrie doar fapta, nu şi urmarea prejudiciabilă.

Altfel spus, contravenția în discuție este una formală și nu obligă autoritățile să verifice dacă alegătorul a votat pentru candidatul sau pentru partidul politic care l-a corupt. Curtea consideră că existența unui astfel de mecanism ar contraveni caracterului secret al votului, garantat de articolul 38 din Constituție, astfel fiind constatat că Curtea constată că dispozițiile contestate nu afectează articolul 22 în coroborare cu articolele 1 alin.(3) şi 23 alin.(2) din Constituție, din perspectiva argumentelor invocate în sesizări.

Respectiv contravenția prevăzută la art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional este o faptă de pericol abstract, a cărei existență nu depinde de producerea unui rezultat concret – precum vicierea reală a alegerilor sau exprimarea efectivă a unui vot condiționat. Simpla pretindere, primire sau acceptare a participării într-un mecanism ce are potențialul de a afecta integritatea procesului electoral este suficientă pentru a atrage incidența normei.

Colegiul penal reține că instanța de fond a stabilit în mod justificat și legal existența elementelor constitutive ale contravenției, apreciind în ansamblu și în mod coroborat probele administrate, în cauza contravențională. Or, din materialele cauzei s-a stabilit că, în perioada relevantă examinată, Bodrug Ion a acceptat și a primit mesaje prin aplicația bancară „PSB", circumstanțe apreciate de instanță ca relevante pentru existența elementelor constitutive ale contravenției prevăzute de art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Prin urmare, reieșind din ansamblul de probe administrate, Colegiul consideră justă concluzia instanței de fond prin care ultima a stabilit că, acțiunile lui Bodrug Ion corect au fost încadrate juridic în baza art. 47[1] alin.(1) Cod contravențional, conform semnelor calificative de ,,Pretinderea, acceptarea sau primirea, personal sau prin mijlocitor, de către un alegător a bunurilor, serviciilor, privilegiilor sau avantajelor sub orice formă, care nu i se cuvin, pentru sine sau pentru o altă persoană, în scopul exercitării sau al neexercitării unor drepturi electorale în cadrul alegerilor, inclusiv al alegerilor regionale, dacă fapta nu constituie infracțiune".

În continuare, analizând procesul-verbal cu privire la contravenție și decizia de sancționare, prin prisma art.442, 443 Cod contravențional, Colegiul îl găsește ca

fiind întocmit cu respectarea prevederilor legale, iar vinovăția lui Bodrug Ion și-a găsit confirmare pe deplin în ședința de judecată, acțiunile căreia corect au fost încadrate în temeiul art.47[1] alin.(1) Cod contravențional.

Respectiv, Colegiul penal reconfirmă constatările de fapt ale cauzei, ce rezidă din materialele acumulate la dosar și cercetate nemijlocit de către instanța de judecată.

Prin prisma faptului că procesul-verbal cu privire la contravenție/decizia de sancționare, este un act administrativ cu caracter individual, acestuia îi este aplicabilă prezumția de veridicitate aplicabilă actelor administrative, în măsura în care a fost întocmit legal, iar recurenta nu a reușit să răstoarne această prezumție, invocându-se doar argumente pur declarative.

Se reține că instanța de fond a procedat la o apreciere corectă și completă a probelor administrate în cauză, respectând exigențele prevăzute de art. 457-458 Cod contravențional, care impun examinarea cauzei sub toate aspectele, în mod deplin, obiectiv și imparțial.

Astfel, instanța a analizat în ansamblu materialul probator, a verificat pertinența, concludența și utilitatea fiecărei probe, precum și coroborarea acestora, clarificând în mod suficient circumstanțele de fapt și de drept relevante pentru justa soluționare a cauzei. Totodată, aceasta a ținut cont atât de elementele care ar putea susține existența contravenției, cât și de cele care conduc la înlăturarea răspunderii contravenționale, în deplină concordanță cu principiile procesului contravențional.

În aceste condiții, nu se poate reține că instanța de fond ar fi examinat superficial cauza sau ar fi omis analiza unor circumstanțe esențiale, concluziile acesteia fiind rezultatul unei evaluări obiective și legale a probatoriului administrat.

Deci, judecarea cauzei contravenționale în instanță s-a desfășurat cu respectarea prevederilor normelor contravenționale ce reglementează procedura respectivă, hotărârea cuprinzând circumstanțele constatate, norma contravențională în baza căreia este adoptată soluția, astfel fiind dată în conformitate cu prevederile articolului 462 Cod contravențional.

În această ordine de idei, Colegiul penal conchide că argumentele invocate în recurs, nu şi-au găsit confirmare în procesul verificării legalității în ordinea controlului ierarhic superior, motiv pentru care recursul declarat de Bodrug Ion împotriva hotărârii Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 24 septembrie 2025, urmează a fi respins ca nefondat, cu menținerea fără modificări a soluției instanței de fond, care este legală și întemeiată.

În conformitate cu prevederile art. 473 alin. (1) pct. 1) lit. c), art.474 Cod contravenţional, Colegiul penal al Curții de Apel Centru,-

D E C I D E:

Se respinge ca nefondat recursul declarat de Bodrug Ion și se menține hotărârea Judecătoriei Hîncești, sediul Central din 24 septembrie 2025.

Decizia este irevocabilă.

Preşedintele şedinţei, judecător ***Bulhac Ion***

Judecător ***Pîslariuc Vitalie***

Judecător ***Mămăligă Natalia***